

52

62

Cultura

68 LLIBRES

Autobiografia íntima de Charlotte Rampling

70 MÚSICA

Zoo, Gener i Mox, els noms emergents de l'escena musical valenciana

La Galeria

73 LITERATURA

Entrevista a Marilynne Robinson

74 LITERATURA | Joan Garí

Totes les putes tenen sort

75 MÓN EDITORIAL

76 MÚSICA | Xavier Aliaga

L'electricitat íntima d'Inspira

77 CINEMA | Àlex Gorina

Terrorisme terrorífic

78 TEATRE | F. Foguet i Boreu

Autohomenatge

79 ART | Ricard Mas Peinado

Carrer de Mèxic

80 TELEVISIÓ | Toni de la Torre

Opinar

81 GASTRONOMIA | J. Fàbrega

Espanyols per força

Persistir en l'error

Considerar “terroristes” els soldats d'Estat Islàmic és una simplificació temerària. Si “terrorista” és aquell que vol infligir terror a la població civil, ho són, sens dubte. Però el terror d'Estat Islàmic no és homologable al d'altres grups que han perpetrat atemptats al llarg de la segona meitat del segle XX. Perquè Estat Islàmic es pretén “Estat”. És a dir, una organització política sòlida, estable i localitzable geogràficament que té com a objectius prioritaris combatre l'heretgia cristiana i la jueva, recuperar el Califat i sotmetre la població que visca sota el seu control a les regles més estrictes derivades de la seua interpretació de l'Alcorà.

Hi ha una altra diferència fonamental respecte al terrorisme que podríem considerar convencional i que lliga l'activitat armada d'Estat Islàmic amb la d'Al-Qaida. Els seus membres, els seus soldats, estan disposats a morir per matar. No prenen cap de les prevencions que fins ara han definit els grups terroristes clàssics i poden actuar en qualsevol lloc i moment amb una efectivitat letal. Tot això, doncs, configura un perill que ha anat prenent cada vegada més envergadura des dels atacs a les Torres Bessones de Noya York.

George Bush Jr. va perpetrar un error imperdonable. Malgrat que en un primer moment, després de l'11S, va fer unes declaracions en què es va comprometre a lluitar contra “l'arrel” del problema, després es va deixar endur per l'efectisme bèl·lic. A l'Afganistan i a l'Iraq. La qüestió no és decidir si aquests dos països són més justos i feliços sense els talibans o sense Saddam Hussein. El que realment importa és si els efectes d'aquelles ocupacions han estat positius o clarament contraproductius. Des de tots els punts de vista. I la resposta és òbvia. L'efectisme, l'ardor i la teatralitat guerrerres del president Bush ens han dut en part, només en part, on som.

Per això no s'entén que ara François Hollande s'enteste a persistir en l'error. Els bombardejos a Síria i el trasllat d'un portaavions i més efectius a la zona sembla respondre més a la necessitat d'exhibir testosterona castrense que a l'eficàcia militar. De demostrar que França és un imperi encara intocable. De desplegar les restes de la *grandeur* que els governs francesos encara s'adjudiquen. Però tota aquesta operació garantirà més seguretat a França? Cal combatre Estat Islàmic al seu territori. Però cal fer-ho comptant amb les faccions rebels sirianes que encara sobreviuen i amb els kurds. Els uns i els altres són els objectius dels bombardejos turcs i russos, respectivament. L'Estat Islàmic es reforça i es consolida amb les enormes contradiccions que arrosseguen els seus adversaris.

Disseny: Ana Vanesa Prieto
Disseny de la capçalera: Toni Payà
Disseny de la portada: Toni Payà
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València)
 Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Nous projectes: Zaida Torregrosa
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí
Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
 Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.